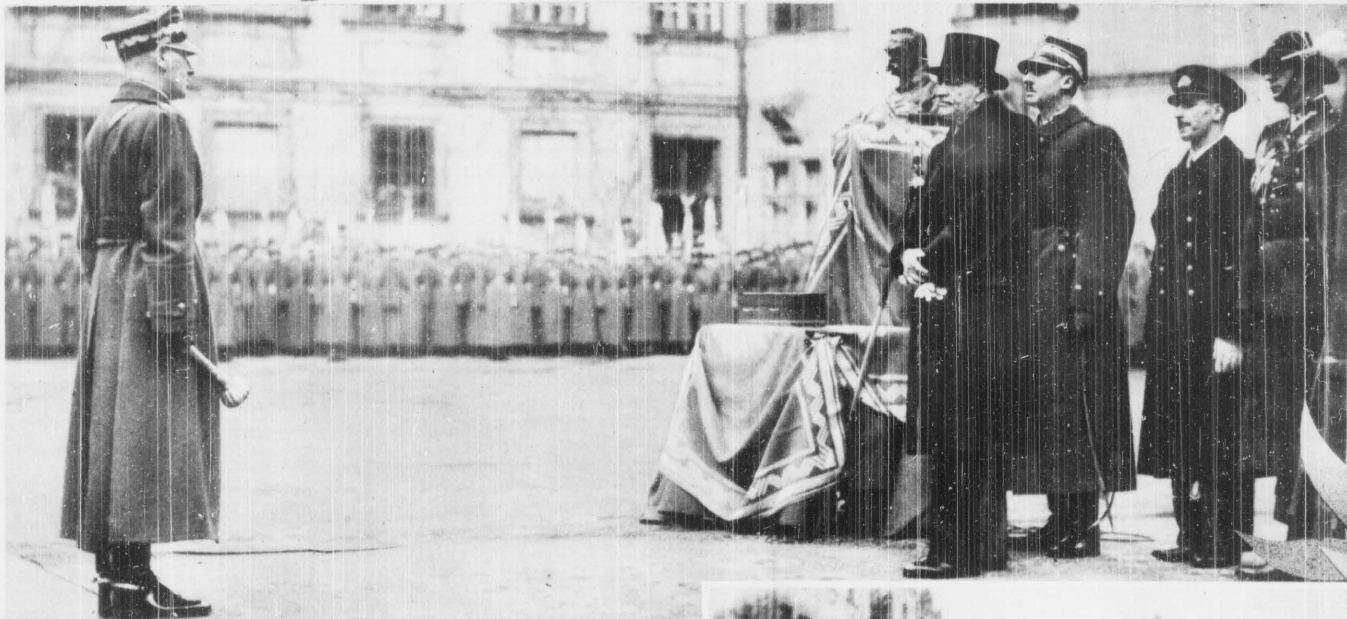

Naczelny Wódz Marszałkiem Polski

Marszałek Smigły-Rydz
wygłasza przemówienie
po otrzymaniu z rąk
Pana Prezydenta buławy.

Pamiętny będzie dla całego Narodu i Wojska dzień 10 listopada 1936 r., kiedy na dziedzińcu Zamku Królewskiego w Warszawie Pan Prezydent Rzeczypospolitej, jako najsłynniejszy zwierzchnik sił zbrojnych, wręczył gen. Smigłemu-Rydzowi buławę marszałkowską w uznaniu odniesionych przez Niego zwycięstw i wielkich zasług, jakie dla Narodu i Państwa położył.

Warszawa urządziła spontaniczne owoce powracającym z Zamku Marszałkowi.

Min. gen. Kasprzycki wręczył Marszałkowi w imieniu Armii piękna, za-
bitkowa szable.

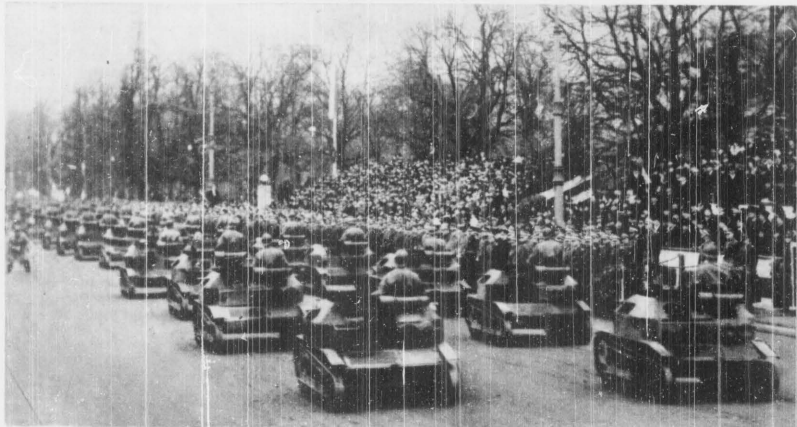

Z hołdem w Polwederze.

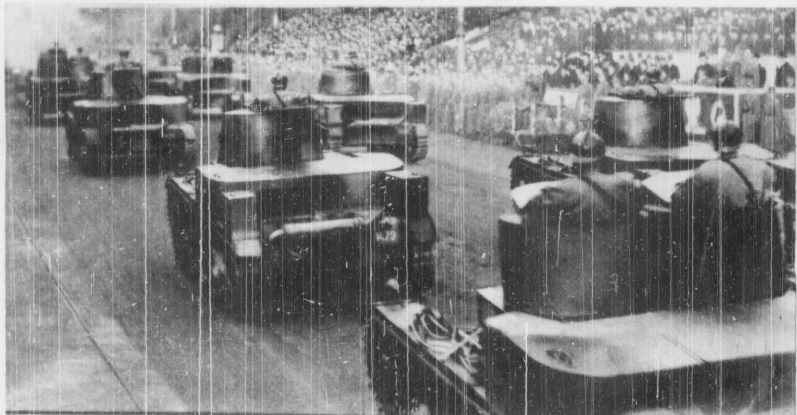
REWIA POTĘGI ZBROJNEJ POLSKI

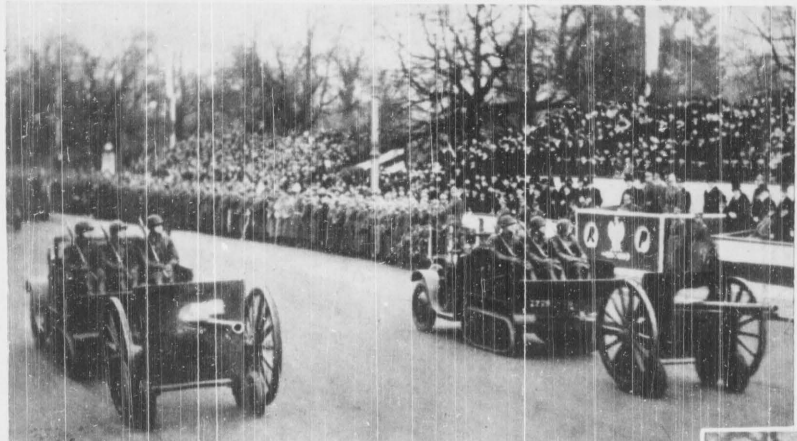
Zwarte szeregi młodych dowódców — podporuczników ostatniej promocji.

Długa kolumna zwinnych tankietek.

Z dumą i podziwem patrzyła Warszawa na sunące stalowe ciężka ciężkich czołgów.

Zmotoryzowana artyleria polowa.

Ciężkie działo ciągnięte przez traktor.

Zmotoryzowane fortece.

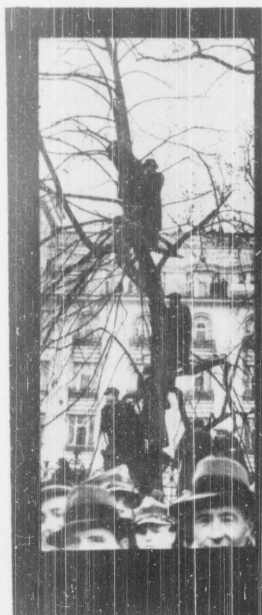
Podczas tegorocznej rewii w dniu Święta Niepodległości szczególnie głęboko wrażenie wywarła masowa defilada wojsk zmotoryzowanych i broni pancernych od motocykli aż po olbrzymie „pancerniki ladowne”.

Warszatek Smigły Rydz na trybunie podczas defilady.

Trybuna na Kasztanie

Niedzielnny reportaż Wiecha

— Panie szanowny czy mogłabym prosić żebyś pan cofnął troszeczkę lewą nóżkę?
 — W jakim celu?
 — A w takim celu że na dzieciaku mnie pan stoisz i na uszy mnie pan wbijasz do tego słońca, że już orkiestrę mało co słyszę.

— To trudno panie szanowny, na drzewie nie możesz pan wygód żądać, tu każdemu wisi na „o la Boga” i trzyma się czego może. Jak pan chcesz muzyki słuchać to idź pan do filharmonii, a nie na defiladę.

Jeżeli o wiele zresztą, o melodie się rozchodzi to mogię pana poinformować „Polskie kwiaty” krzają. Beben pan słyszysz?

— Słyszę.
 — No to dzękuj pan Bogu. Tamte faccy na dachu i tego nie słyszysz, bo za wysoko, a także samo w niebezpieczeństwie życia się znajdują, i jakoś spokojnie na rynkach siedzą, a pan tu grymasisz i krzycisz.

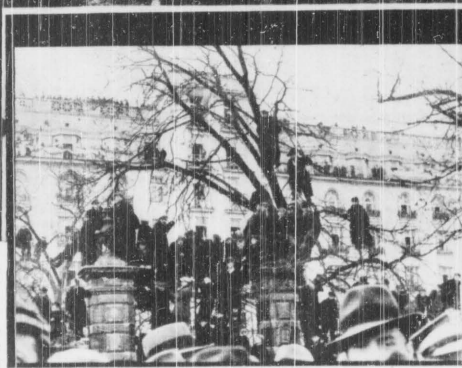
— Nie będę się z panem przekomarzał bo bym sobie język przykrzyżował ale i jeszcze raz pana proszę zdejm mnie pan nogę ze sztywniaka, bo nie dosyć że na fizyczne cierpienie mnie pan narażasz, ale jeszcze nakrycie głowy będę straszył.

— To uparty człowiek jak przagnie zdrowia. Zrozumiem że pan, że nie mogię zejść panu z kapelusza, bo jak tylko nogę umiesz równowagę stracie, omknie się, z kasztana na zbitły łeb zlece i nana szanownego ze sobą w pelargonie co na dole rosła ściegnie.

W ten deszcz nie tylko narodowe uroczystości zakłóciłem, nie tylko za miejskie plantacje będziemy odpowiedzialni, ale i defilady pan nie zobaczysz.

— Przekonałeś mnie pan, stój pan dalej na sztywniaku, ale noskiem nie flekkiem, bo na niem masz pan zdaje się podkówkę która w cieńcie mnie straszy pte.

— To nie podkówka, to grzmowy obcas.
 — Kauczuk, cholera, twardy jak żelazo. Ale mniejsza o to co tam

— Jest, amies pan ciut-ciuć pte w gorze.
 — Owszem to mogię dla pana zrobić. No co? teraz lepiej?
 — Dużo nie, ale zawsze pan ekad ulga jest.

— No to przestań pan gadać, bo się cały huźdam i rewli jak się należy nie widzę. Piechota jak raz nadchodzi, mój pułk dwudziesty o pierwszy z cytadeli... Ładnie posuwają co?

— Owszem, nie można powiedzieć — Słownie!

— Niech żyją warszawskie dzieci!

— Panie szanowny krzyczyć pan ostatecznie e możesz, a e broń Boże, brawa pan nie bij, bo równowagę straciem a tam dzieci i kobiety pod nami.

— Nie wiem czy wytrzymam! Ps akrew raz na pare lat taka rewie człowiek może zobaczyć, i nawet wtenczas swobody ruchu nie posiada, za podpórkę musi nieznanemu osobnikowi służyć.

— Masz pan słuszną rację faktycznie zapomniałem się przedstawić Kaczorowski się nazywam.

— Bardzo miło przyjemnie, Wiśniewski jestem.

— Panie Wiśniewski nie znasz pan tego pułku?

— Co mam nie znać panie Kaczorowski — to 36-ty z Pragi—mój pułk.

— Służyłeś pan w niem?

— Nie to, ale praski rodak jestem, z Bródnowskiej ulicy — takim orawem pułk jest mój.

— Faktycznie że tak, ja znowuż mieszkam za Zakroczymskiej to się pod 21-szy poczuwam.

— Ale musisz pan przyznać, że trzydziestka szóstka większy fason trzyma.

— Jak dla kogo! Wiesz pan, że by mnie ktoś obcy taka rzecz po-

wiedział już bym na niem po tem drodze jechał na dół.

— Ale znajomemu tylko zaznacze, żeby sobie twarzy cudzem pułkiem nie wycierał, bo to nie pasuje i narwać się można.

— Wszystkie pułki fason trzymają, z dryfem maszerują i z przyłemością dają na siebie popatrzeć.

— Faktycznie tak jest i na zgodę krzyknem razem:

„Niech żyje piechota”

— No to fu, tylko ostrożnie.

— Z rozłożystego kasztana w Ale-

jach Ujazdowskich rozlega się entuzjastyczny dwugłos podchwyczony przez tłumy wypielniające chodniki, aż hen po Zamek królewski.

— Lud Warszawy z dumą wodzi oczyma za „królową broni” — piechota, usmiecha się do kawalerii, fachowo ocenia pojeźną konstrukcję czolgów i tankietek.

— Oj bidne, wy bidne chłopaki będziecie! — mówi stary robotnicarz z płowym sumiastym wąsem.

— O kim pan to zaznacza?

— O tych łachudrach co trzasa

— O tych łachudrach co trzasa

— O tych łachudrach co trzasa

— O tych łachudrach co trzasa

— O tych łachudrach co trzasa

— O tych łachudrach co trzasa

— O tych łachudrach co trzasa

— O tych łachudrach co trzasa

— O tych łachudrach co trzasa

— O tych łachudrach co trzasa

— O tych łachudrach co trzasa

— O tych łachudrach co trzasa

— O tych łachudrach co trzasa

— O tych łachudrach co trzasa

— O tych łachudrach co trzasa

— O tych łachudrach co trzasa

— O tych łachudrach co trzasa

— O tych łachudrach co trzasa

— O tych łachudrach co trzasa

— O tych łachudrach co trzasa

— O tych łachudrach co trzasa

— O tych łachudrach co trzasa

— O tych łachudrach co trzasa

— O tych łachudrach co trzasa

— O tych łachudrach co trzasa

— O tych łachudrach co trzasa

— O tych łachudrach co trzasa

— O tych łachudrach co trzasa

— O tych łachudrach co trzasa

— O tych łachudrach co trzasa

— O tych łachudrach co trzasa

— O tych łachudrach co trzasa

— O tych łachudrach co trzasa

— O tych łachudrach co trzasa

— O tych łachudrach co trzasa

— O tych łachudrach co trzasa

— O tych łachudrach co trzasa

— O tych łachudrach co trzasa

— O tych łachudrach co trzasa

— O tych łachudrach co trzasa

— O tych łachudrach co trzasa

— O tych łachudrach co trzasa

Słicznie i modzieńczo!

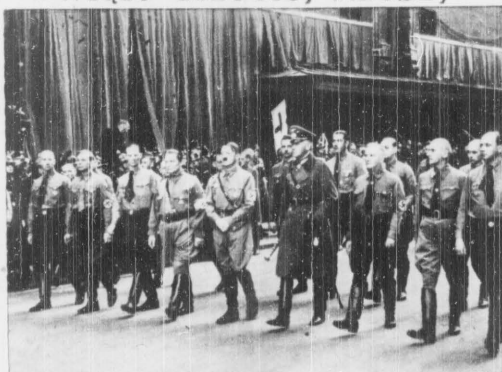

Moda ostatniej lat wrzuciła z tyłków kobiecych kwiaty. Ale moda jest kapryśna to, co niedawno gotowała, jako rekwizyt staroświecki i przestarzały, dziś uważa za namal-szy, nawiązując do sztywnych dekoracji.

Wesołymi więc w nasze łoki kwiaty żywe, kwiaty ledwabe, zioła i srebrzyste. Stylizowa ne margeritki na czubku głowy dla sztywni jak dia-

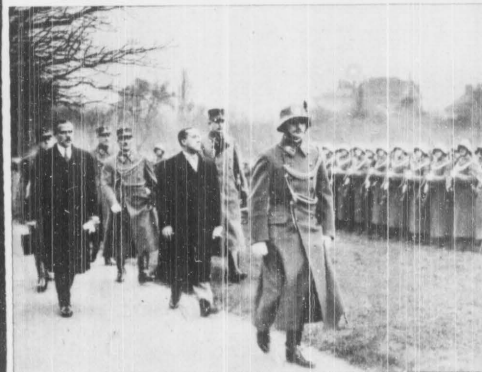
dem, lub zabubiona w złocistych wicherkach girland iskromnych sto-kropek.

Święto Trzeciej Rzeszy

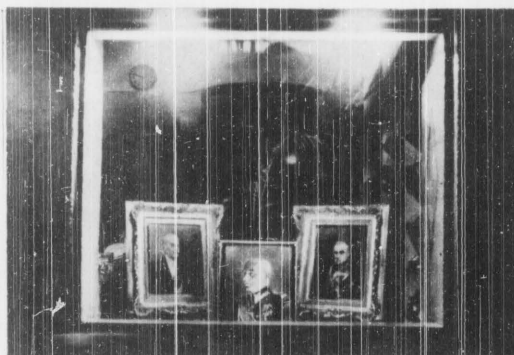
W związku z 13-tą rocznicą narodowo-ocejalistycznego zamachu stanu, odbyły się w Monachium wielkie uroczystości, podczas których kanclerz Hitler i jego najbliżsi współpracownicy wystąpili w mundurach z 1923 r.

Min. Ciano w Wiedniu

Po złożeniu wienca na grobie bohaterów, włoski minister spraw zagranicznych hr. Ciano przechodzi przed kompanią honorową armii austriackiej.

Piękna dekoracja wystawy firmy „Magnet”

Opólna uwaga zwracała pięknie udekorowaną wystawę firmy „MAGNET” z Pągawic, Ząbki S.
 Na wystawie umieszczone portrety P. Prezydenta i Marszałka Piłsudskiego, pięćdziesiąt znakomitego malarza W. Kossaka i portret Marszałka Smiętego

Edyżna malowany przez młodzieńca i utalentowanego malarza — Józefa.
 Nowoczesne oświetlenie wystawy świątka szczerze rzeźba publiczności Portrety Dostojników umieszczone były na de krajowych produktów firmy!

Pokłosie wyborów amerykańskich

Jak wyglądały ulice miast amerykańskich, zasłane grubą warstwą ulotek w wyborczym podczas wyboru prezydenta Stanów Zjednoczonych.

Min. Beck gościem rządu W. Brytanii

Min. Beck i p. Beckowa w towarzystwie min. Edena na dworcu Wiktorii.

Podczas kilkudniowej wizyty w Londynie min. Beck podejmowany był serdecznie przez rząd brytyjski, a kulminacyjnym punktem jego pobytu w Anglii było przyjęcie u króla Edwarda VIII. W obradach z angielskimi meczami stanu poruszane były ważne zagadnienia polityczne.

Min. Beck podczas przyjęcia rozmawia z Lady Eden i lordem Plymouth.

W rocznicę rewolucji bolszewickiej

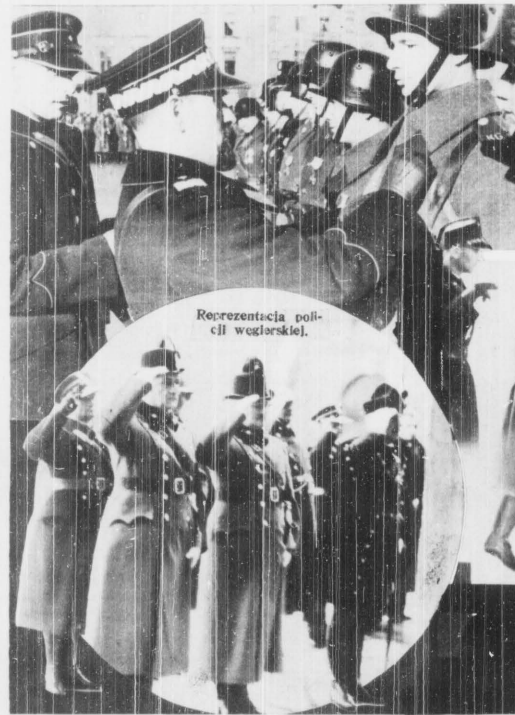

Wielka defilada armii sowieckiej przed mauzoleum Lenina na pl. Czerwonym w Moskwie.

Święto Policji Państwowej

W przeddzień Święta Niepodległości na terenie całego kraju Policja Państwowa obchodziła swe doroczne święto. W Warszawie w uroczystościach wzięła również udział delegacja policji węgierskiej, przybyła z wizytą do Polski.

Gen. Kordian - Zamojski dekoruje zasłużonych policjantów.

Reprezentacja policji węgierskiej.

Delegacja policji składa wieniec na grobie Nieznanego Żołnierza.

Wojska marokańskie transportowane są na plac boju obrzniętymi szanofotami.

U bram Madrytu

Powstańcy zajmują przedmieścia stolicy, zmuszając przez bomby lotnicze.

Lord - Mayor obejmuje władzę

Z zachowaniem starożytnego ceremoniału, nowy burmistrz Londynu zażytkowa kareca udaje się na tradycyjny bankiet w ratuszu londyńskim.

Wojna domowa w Hiszpanii osiągnęła swój punkt kulminacyjny. Wojska powstańcze dotarły już do stolicy i obecnie toczą się zaciete walki na ulicach Madrytu.

Końskie wojska armii gen. Franco wracają do miasteczka Getale, pod którym znajduje się znane lotnisko madyryckie.